

DE STER

No. 4 APRIL 1966

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Tempel te Kirtland

De eerste tempel, in deze laatste bedeling gebouwd.

De hoekstenen werden
23 juli 1833 gelegd.

De Tempel werd
27 maart 1836 ingewijd.

66e JAARGANG

Nr 4

INHOUD:

	Blz.
Onze profeet spreekt	99
Pasen (gedicht)	102
Conferentiesprokkels	103
De vraag van de maand	105
Rectificatie	106
Genealogie	107
De Tempeldiensten	109
Bekering (gedicht)	109
Een overlijdensbericht uit Salt Lake City	110
Een open brief	110
De Antwerpse districtscommissie . . .	112
Eerste kwartaal-Ringconferentie 1966 van de Hollandse Ring	113
Mutaties in de Hollandse Ring	115
65 jaar lidmaatschap	116
Gedachten van anderen	117
Hoe lang bestaat de mens op aarde . .	118
Zonnehoek	122
Gedachten van anderen	123
Gebeurtenissen in de Zending en de Hol- landse Ring	124

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: H. Gaster, Hanenburglaan 18, Den Haag.

*"De Ster" van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

Maak uw horizon wijder

door President David O. McKay

Een van mijn geliefdste onderwerpen, dat ik vaak met de jeugd heb besproken, is "De weg tot geluk door zich verwijdende horizons." Ons thema leidt tot de gedachte, dat de weg naar geluk door zich verwijdende horizonnen gaat.

Horizon is iets dat aan onze waarneming of onze ervaring grenzen stelt. Geografisch gesproken wordt onze horizon door ons beperkt fysiek gezichtsvermogen bepaald, maar de horizonnen waarover wij het hier zullen hebben, zijn binnenin ons en worden slechts begrensd door de mate van onze verbeeldingskracht.

Het zijn deze persoonlijke ervaringen en waarnemingen, die tot onze vreugde of onze mismoedigheid bijdragen.

Wij zijn allen wel eens het land in geweest en hebben heuvels beklommen. Toen wij aan de voet van de heuvel stonden en naar boven klommen, konden wij zien wat wij dachten dat de top was. Dat was onze begrensde horizon, want toen wij daar kwamen, dat naar onze mening de top was, bleek het de top in 't geheel niet te zijn. Wij moesten nog hoger klimmen, maar als wij ons omkeerden, hadden wij een veel ruimer uitzicht dan aan de voet van

de heuvel. Vol moed gingen wij dus verder en klommen hoger. Nog een klim, zo dachten we, en we zijn aan de top, maar tot onze verbazing zagen wij weer een heuvel voor ons oprijzen, maar onze horizon was weer wijder geworden. Wij kunnen het echter niet hierbij laten; wij klimmen verder, totdat eindelijk het hoogste punt is bereikt.

Sommigen van u zijn in de Alpen geweest en waren toen in aandachtige beschouwing verzonken van de prachtige bergtoppen en daar hebt u ondervonden wat het betekent wijdere horizons te krijgen.

Maar toch zijn er onder ons die liever, geestelijk gesproken, in nauwe steegjes blijven. Maar al te velen van ons zoeken hun geluk in hetgeen hun omgeving te bieden heeft. Daarom vraag ik u, jonge mannen en vrouwen, nu de intellectuele en geestelijke heuvels te gaan beklimmen die, naar ik geloof, tot geluk zullen voeren. Laten wij onze horizonnen verwijderen en met klimmen beginnen.

De eerste heuvel die wij beklimmen, zal ik *Zielevrijheid* noemen. Er kan geen geluk zijn zonder vrije wilsuitoefening. Wanneer de ziel zich beperkt weet, belemmerd of

in slavernij door iets of iemand, kan van werkelijke vooruitgang geen sprake zijn. Daarom hebben sommige naties het bij het verkeerde eind en zullen zij eens in de toekomst hun politiek moeten wijzigen. Het is Gods bedoeling dat de mensen vrij zijn.

Wij staan boven op de heuvel *Zielevrijheid* en kijken om. Het uitzicht is wijd. Wij voelen sterkte en vertrouwen in ons. Er is hoop en blijheid; wij zijn onafhankelijk en kunnen het beste van ons leven maken.

Maar er wacht ons nog een andere heuvel en die is, geloof ik, ruwer, moeilijker te beklimmen. Er zijn daar meer stenen, die onder onze voeten weggrollen. Zo nu en dan glijden wij terug en bezeren misschien onze knieën en handen, omdat het klimmen zo moeilijk is. Wij naderen de heuvel *Overwinning*.

Als we die beklimmen, worden wij ons van onze zelfoverwinning bewust, die even belangrijk is als het besef van vrijheid van de ziel. Kijk nu eens naar omlaag en merk op, dat de stralen van het intellect daar niet doordringen, waar het zonlicht van de zedelijke normen zelden wordt gezien, en zie hoe de mensen in het stof kruipen. Velen — te velen — willen of kunnen niet uit de sloppen komen en deze heuvel bereiken, van waar wij onze horizon verwijden. Dientengevolge is hun zoeken naar geluk tevergeefs. Wat zij grijpen, blijkt as te zijn.

Het is van betekenis dat het op de Berg der Verleiding was, waar Christus de overwinning over de

verleider behaalde en uitriep: "Ga weg Satan, want er staat geschreven: Den Heere, uw God, zult gij aanbidden, en Hem alleen dienen." (Matth. 4 : 10).

Maar wij moeten klimmen. Die volgende heuvel voert ons naar groter geluk in het leven. Tot zo ver zijn wij allen bijeen geweest, jongens en meisjes tezamen. Zij, die op de lage dingen in het leven hun aandacht hebben gevestigd, zijn natuurlijk niet gereed verder te gaan. Die blijven op het vlak *Slapheid*, want het stijgen is hun te zwaar. Maar diegenen van ons, die tezamen zijn gebleven, elkan- der in 't oog houden en nagaan wie het beste bij ons past en met wie wij het beste door het leven kunnen gaan — de jongens, die de meisjes vinden, die hen inspire- ren hun best te doen en de meisjes die de jongens doen gevoelen: "Ik wil slagen; ik wil je waardig worden" — dat zijn de meisjes, wier gezelschap je moet zoeken; en meisjes: dat zijn de jongens die uw gezelschap, uw liefde waard zijn. Dat zijn geen kruipers in het stof. Hun doel is niet sensaties op te doen, die ieder dier kan ervaren. Hun dansen en hun partijtjes en hun muziek zijn niet meer dan een middel tot een doen; zij zien uit naar de volgende bestijging: de berg *Vlijt*.

Hier kiest een elk zijn beroep. De heuvel is moeilijk, maar in de jeugd zijn sommige dingen overwonnen en nu is hij klaar om bijna iedere moeilijkheid onder de knie te krijgen.

Het is natuurlijk een zware taak om goed onderlegd te worden. Het

vereist inspanning. Hij zal zich enige genoegens moeten ontzeggen, maar fysiek heeft hij zich al leren beheersen en nu kan hij het intellectueel ook. Hij kiest een beroep en begint met het vooruitzicht een tehuis te bouwen voor dat lieve meisje, dat hem inspireerde. Hij zoekt het verheven geluk dat komt door aan de zegeningen van anderen en aan de kracht van de natie bij te dragen. Samen bouwt het paar op de heuvel *Vlijt*. Samen bouwen aan een tehuis is samen gelukkig zijn. De echtgenoot is het gelukkigst wanneer zijn lieve vrouw, zijn liefste, gelukkig is. En zij is het gelukkigst, wanneer hij slaagt. Zij zijn beiden het gelukkigst wanneer de kinderen slagen. Tenslotte ligt het grootste geluk in het stichten en liefhebben van een gezin. Al het andere dient in waarde de tweede plaats in te nemen voor die jongens en meisjes, die tot het geluk in onze huizen bijdragen.

Wanneer wij de heuvel *Waardering* naderen, hebben wij nog steeds de "Alpen" voor ons. Misschien wonen wij in een hut. Wij lezen over de fortuinen, die de mensen voor schilderijen betalen; aan onze muur hangt maar een van een kalender afgescheurd plaatje, maar inmiddels hebben wij Gods giften leren waarderen en de schoonste schilderijen van de wereld hebben wij om naar te kijken. Wij wenden ons hier van af en aanschouwen onze verwijde horizon, en wij kunnen ons samen in de heerlijke zonsondergang koesteren. Die behoort even goed aan ons als aan iemand anders.

Waardering kan zonder klimmen niet worden verkregen. Men vindt haar niet in de sloppen van slapheid, loomheid, luiheid en onmatigheid, niet in drinken en roken of in het trachten geluk te vinden in een of ander narcoticum. Denk er eens aan. Ge kunt dat niet doen; het zal u nimmer bevredigen. Lees het levensboek en ge vindt overvloedig bewijs van de waarde en de waarheid van het Woord van Wijsheid. Houdt uw ogen open en zie hoe het leven daar beneden in de schaduw is, vooral gezien vanaf de hoge heuvel van *Vlijt* en *Waardering*.

Maar laten wij onze reis opwaarts voortzetten. Hand in hand beklimmen wij de laatste heuvel en bereiken de top van de heuvel *Dienstvaardigheid*.

Wanneer wij aan deze laatste bestijging beginnen en onze verwijde horizon aanschouwen, worden wij er van overtuigd dat waar geluk wordt gevonden in het paradoxale gezegde van de Heiland: "... Die zijn ziel zal verloren hebben om Mijnentwil, zal dezelve vinden." (Matth. 10 : 39). Ons leven is nauw verbonden met het leven van anderen, en wij zijn het gelukkigst wanneer wij aan hun geluk bijdragen.

"... dient elkander door de liefde" (Gal. 5 : 13), schrijft de apostel. En Jezus zegt: "Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede aan dit gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee gebo-

den hangt de ganse wet en de profeten." (Matth 22 : 37-40).

Er zijn er die zeggen dat zulk een ideaal niet meer dan theorie is, zij noemen het onpraktisch. Maar waarom het niet geprobeerd? Een proefneming door toepassing zal de uitvoerbaarheid er van bewijzen. Laat de naties van de wereld, die nu de heuvels van de vooruitgang afdalen en in de sloppen en goten van dierlijke lusten afglijden, de idealen bespotten, als zij dat willen, maar zo zeker als God ons de openbaring van het leven heeft gegeven, zo zeker zullen wij het opperste geluk vinden, wanneer wij de heuvel *Dienstvaardig-*

heid beklimmen.

God zegene jullie jonge mannen en vrouwen, wanneer gij de weg van het geluk door verwijde horizonnen gaat. Ik geloof dat deze stappen goed en gezond zijn: De eerste: Zielevrijheid, de tweede: Overwinning door zelfbeheersing, de derde: Vlijt en het gezin, de vierde: Waardering en de vijfde: Dienstvaardigheid, gewilligheid en bekwaamheid om te dienen. God helpe ons, als vertegenwoordigers van de Kerk, van onze gezinnen, en als mannen, die het priesterschap van God dragen, het juiste voorbeeld aan de wereld te geven en haar aldus geluk te brengen.

Pasen

*Eens is een grote strijd gestreden, door U, O Heiland lief en goed.
Voor ons hebt Gij zo zwaar geleden, gestort voor ons Uw dierbaar bloed.
Ja, 't leven hebt Gij overwonnen, zelfs 't graf ontsloot voor Uwe kracht.
O dood, waar is uw prikkel, o hel, waar is uw macht?
Zelfs na Uw sterven was Uw zending, nog niet geëindigd op deez' aard.
Want op 't verre westlijk halfgrond, had G' ook Uw kinderen vergaard.
Gij had nog vele schapen, die van deze stal niet zijn.
Ook hun hebt Gij moeten brengen 't Evangelie goed en rein.
Christus leeft, ja voor ons allen.
Ja, verreezen is de Heer!
Halleluja looft de Here, looft de Here, geeft Hem eer!*

H. M. J. Steijn-Snieder

CONFERENTIESPROKKELS

(Gedeelten uit toespraken, door Algemene Autoriteiten gehouden tijdens de Algemene Conferentie in oktober 1965 te Salt Lake City).

M. R. Hunter

DE STUWKRACHT VAN EEN GETUIGENIS

"... Bij zekere gelegenheid had ik een gesprek met dr. Frederick L. Paxon, een vooraanstaande historicus in Amerika. Dr. Paxon verklaarde dat Brigham Young naar zijn mening misschien wel de grootste kolonisator was, die de wereld ooit heeft gekend. Hij zeide dat Brigham Young, na Salt Lake City gesticht te hebben, van dat middelpunt uit naar alle richtingen nederzetters zond, hetgeen de kolonisatie van uitgestrekt woestijnland tot gevolg had. Dr. Paxon legde er de nadruk op dat waar de President zijn volgelingen ook maar zeide te gaan, zij zonder aarzeling heengingen. Daarna noemde hij zijn redenen ter verklaring van Brigham's buitengewoon succes als kolonisator.

"Brigham Young", zo verklaarde hij, "was een van die zeldzame personen, die met een uiterst sterke persoonlijkheid zijn gezegend.

Hij was een man, die met buitengewone leiderschapsgaven was be-

giftigd. Door die natuurlijke vermogens en door zijn ongewoon krachtige persoonlijkheid was hij in staat het leven van de laterdaagse heiligen volkomen te beheersen. Daarom deden zijn volgelingen altijd wat hij vroeg."

Na dit gezegd te hebben vroeg dr. Paxon mij: "Ben ik niet juist in mijn lofspraak over Brigham Young, mijnheer Hunter, en zijn dat niet de redenen waarom hij zo'n uitgestrekt rijk kon stichten in het grote westen?"

Ik antwoordde: "Neen, mijnheer Paxton, naar mijn mening zijn de door u genoemde redenen niet de voornaamste factoren voor het welslagen van de Mormoonse leider als kolonisator. Ik ben het met u eens, dat hij een sterke persoonlijkheid was en grote leiders-eigenschappen bezat, zoals u beschreef, maar er is nog een andere factor, die veel belangrijker was dan wat u ook noemde, die het

leven van Brigham Young en de zijnen volkomen beheerste.

"De opperste reden waarom Brigham Young en alle Heiligen naar Utah trokken, was dat elk van hen een brandende getuigenis van de waarachtigheid van het herstelde evangelie van Jezus Christus bezat. Elk van hen nam zonder enig voorbehoud de werkelijkheid aan van het bestaan van God de Vader en van Christus Zijn Zoon en voelde in een persoonlijke betrekking met hen te staan. Het was voor iedere Heilige der laatste Dagen een voldongen feit dat de Eeuwige Vader en Zijn Eniggeboren Zoon in het Heilige Bos aan Joseph Smith waren verschenen en ook dat andere hemelse wezens aan de Profeet waren verschenen en hem het priesterschap hadden overgedragen door middel waarvan hij de ware Kerk van Jezus Christus had georganiseerd. Standvastig hielden zij staande dat alle beginselen en verordeningen, die in vroegere bedelingen op aarde waren geweest, de Profeet Joseph Smith werden geopenbaard. Daarom verklaarden Brigham Young en zijn volgelingen standvastig dat Joseph hier op aarde in de naam van God sprak; hij was zijn profeet, ziener en openbaarder, juist zo letterlijk als welke profeet ook van het Oude Testament dat was.

"Na het martelaarschap van Joseph Smith handhaafden de leden van de Kerk, die naar Utah gingen, hun getuigenis dat alle macht en autoriteit van God, die Joseph Smith van hemelse wezens had

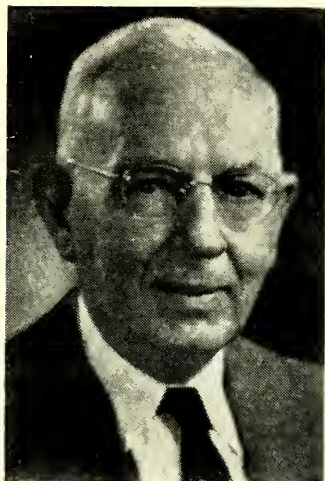
ontvangen, op zijn opvolger Brigham Young waren overgegaan.

De Heiligen wisten positief dat hun leider nu Gods heilige, gezalfde profeet, ziener en openbaarder was. Daarom werd zijn woord aanvaard als het woord en de wil van God. De Heiligen geloofden onwankelbaar dat zij met Brigham onder goddelijke leiding uit de hemel Gods koninkrijk bouwden.

"Aldus, dr. Paxon, eindigde ik, was een persoonlijk getuigenis van het evangelie van Jezus Christus dat iedere Heilige der Laatste Dagen bezat, de werkelijke stuwkracht die Brigham Young en zijn volgelingen in staat stelde het geweld van benden en de verschrikkelijke vervolgingen in het oosten te weerstaan, hun huizen en alles wat het leven veraangenaamde, te verlaten en gewillig talloze ontberingen, honger, ziekte en — voor velen van hen — de dood te ondergaan en vele andere moeilijkheden onder de ogen te zien, waarmee zij op hun tocht van duizend mijlen door de wildernis naar het beloofde land trokken. Hun positieve, levende getuigenissen waren oorzaak dat duizenden mensen de raad van Brigham Young opvolgden, zijn instructies gehoorzaamden en met succes de woestijn deden "bloeien als een roos"... " (Jes. 35 : 1.)

Milton R. Hunter
van de

Eerste Raad der Zeventigers

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,

President
van de Raad der Twaalven
Raadgever
in het Eerste Presidentschap

★

De betekenis van „Zoon des mensen”

VRAAG: In Mattheüs 20 : 28 lezen wij het volgende: "Gelijk de Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen." Wat is de juiste betekenis van de naam 'Zoon des Mensen?' De kanteekening verwijst naar Filippensen 2:7, die als volgt luidt: 'Maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden'. Moeten wij het zo verstaan, dat 'Zoon des mensen' betrekking heeft op het feit dat Jezus in de wereld kwam in de gelijkenis van een mens of sterfelijk werd? Indien niet, wat betekent het dan wel?"

ANTWOORD: In elk van de vier evangeliën lezen wij dat de Zaligmaker Zich meermalen 'Zoon des mensen' noemt. In het Nieuwe

Testament wordt het zelfstandig naamwoord 'Mensen' onveranderlijk met een kleine letter 'm' gedrukt. Hoogstwaarschijnlijk is dit een gevolg van het feit dat de geleerde vertalers de betekenis van die uitdrukking niet begrepen. Vermoedelijk namen zij het standpunt in, dat door u naar voren is gebracht, namelijk dat onze Heer een mens werd en als een mens op aarde verscheen. Zoals u weet is men eeuwen lang van mening dat God de Vader en de Zoon geen lichaam en niet de gedaante van een mens hebben, behalve toen de Heer tijdens Zijn aardse zending onder de mensen verscheen.

De naam 'Zoon des Mensen' moet met een hoofdletter 'M' worden geschreven, want hij betekent Zoon van God. In openbaringen die de Profeet Joseph Smith werden gegeven, gebruikt Jezus deze term wanneer Hij van Zichzelf

spreekt. Zie Leer & Verbonden 45 : 39; 49 : 6, 22; 63 : 53; 68 : 11. Soms noemde de Heer Zich 'Zoon Ahman'. Zie afd. 78:20 en 95:17. Deze naam is misschien voor de heiligen in de dagen van vóór de zondvloed gewoon geweest. Er staat in de Paarl van Grote Waarde dat Henoch de generaties van alle eeuwen zag.

Wij lezen: "... Henoch was hoog en verheven, zelfs tot in de schoot vande Vader, en van de Zoon des Mensen, en ziet, de macht van Satan was op de ganse aardbodem." (Mozes 7 : 24)

Verder staat in vers 54: "En Henoch riep de Here aan en zeide: Zal de aarde rusten wanneer de Zoon des Mensen in het vlees komt? Ik bid U, toon mij deze dingen." Uit deze woorden, die lang voor de komst van Jezus Christus op aarde werden geschreven, blijkt wel, dat Hij in die dagen onder die naam bekend was.

Des Heren raad aan Adam

In de raad, die Adam in Mozes 6 : 57 van de Heer ontvangt, krijgen wij hierover nog verder inlichting. Deze luidt als volgt:

Onderwijs dit daarom aan uw kin-

deren, dat alle mensen, overal, zich moeten bekeren, want anders kunnen zij geenszins het koninkrijk Gods beërven, want niets dat onrein is, kan daar of in Zijn tegenwoordigheid wonen; want in de taal van Adam is Zijn naam Mens der Heiligheid, en de naam van Zijn Eniggeborene is de Zoon des Mensen, namelijk Jezus Christus, een rechtvaardige Rechter, Die in het midden des tijds zal komen.

Hier spreekt de Vader tot Adam over Zichzelf als een Mens. Wiens naam 'Mens der Heiligheid' is. Daarom hebben wij het recht van Jezus te zeggen, waar Hij Zich Zoon des Mensen noemt, dat Hij bedoelt dat Hij waarlijk is de Zoon van God, Wiens naam Mens der Heiligheid is of Heilig Mens. Terloops zij opgemerkt dat de plaats waar Adam woonde en waar hij zijn rechtvaardige nakomelingen drie jaren voor zijn dood zegende en waar de Heer aan hem verscheen, zoals wij weten Adam-on-di-Ahman heette. Kunnen wij dan ook niet naar waarheid zeggen dat de naam Adam-on-di-Ahman de plaats of het land van God, waar Adam woonde, betekent?

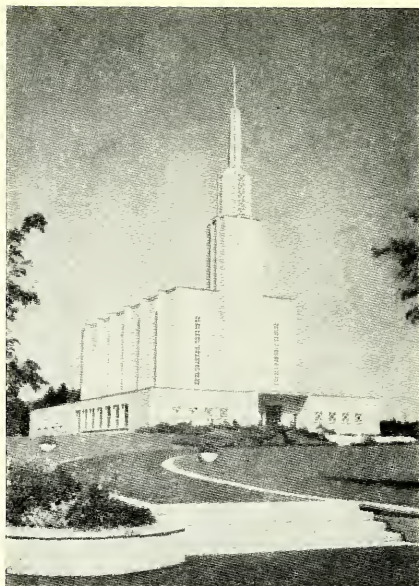
RECTIFICATIE

In de Ster van maart, onder de rubriek "Gebeurtenissen in de Zending en de Hollandse Rring" is de eerste naam, voorkomende op

blz. 91 onder het hoofd LEIDEN, niet juist gespeld. De naam moet luiden: Jansen-Bentfort van Valkenburg, Adeline.

GENEALOGIE

Belangrijke hoogtepunten in de geschiedenis van onze Kerk

Deze maand, broeders en zusters, herdenken wij enige belangrijke hoogtepunten in de geschiedenis van onze kerk. Allereerst herdenken wij dat op 6 april het 1966 jaar geleden is dat onze Heiland Jezus Christus geboren werd, tevens de dag dat het 136 jaar geleden is dat de kerk georganiseerd werd. In L. en V. 20 lezen we hierover:

"Het ontstaan van de kerk van Christus in deze laatste dagen geschiedde achttienhonderd en dertig jaren sinds de komst in het vlees van onze Here en Zaligmaker, Jezus Christus. De kerk wordt door de wil en geboden van God op juiste grondslag en in overeenstemming met de landswetten georganiseerd en gesticht op de zesde dag van de vierde maand, welke maand april wordt genoemd."

Gesticht in tegenwoordigheid van zes mannen. Sindsdien is de kerk,

na een bewogen geschiedenis uitgegroeid tot een wereldkerk, met twaalf tempels, een radiokortegolfstation en uitzendingen over 27 televisiestations. Toch met hoe weinigen zijn we nog maar als we het aantal mensen op de wereld in ogenschouw nemen.

Op 3 april 1836, nu 130 jaar geleden, verscheen de Here aan Joseph Smith en Oliver Cowdery in de Kirtland tempel, nadat deze een week te voren ingewijd was. En Hij zegt daar o.a. (L. en V. 110 : 6-9): "Laat het hart uwer broeders zich verheugen, en laat het hart van Mijn ganse volk zich verheugen, dat met zijn macht dit huis ter ere van Mijn naam heeft gebouwd.

Want ziet, Ik heb dit huis aangenomen, en Mijn naam zal hier zijn; en Ik zal Mij in dit huis in barmhartigheid aan Mijn volk openbaren.

Ja, Ik zal aan Mijn dienstknechten verschijnen, en met Mijn eigen stem tot hen spreken, indien Mijn volk Mijn geboden zal onderhouden, en dit heilig huis niet verontheiligen.

Ja, het hart van duizenden en tienduizenden zal zich grotelijks verheugen ten gevolge van de zegeningen, die zullen worden uitgestort, en van de begiftiging, waarmede Mijn dienstknechten in dit huis zijn begiftigd."

Sindsdien hebben verscheidene getrouwe leden van de kerk deze begiftigingen ontvangen. En ze kunnen ontvangen worden door elk lid, dat getrouw het Evangelie leeft, en bereid is altijd Gods wil te doen. Soms ontmoeten wij wat kregelige vragen van leden, die niet naar de tempel geweest zijn "waarom mag daar niet over gesproken worden, waarom die geheimzinnigheid". Broeders en zusters, er is helemaal niets geheimzinnigs aan. De verordeningen in de tempel zijn heilig, en alleen bestemd voor de getrouwen, die Zijn wil willen doen. En over heilige dingen praat men in de wereld niet. Om dit duidelijker te maken wil ik nog enige verzen uit L. en V. 124 aanhalen. Daarin wordt beschreven hoe de Heer gebiedt een huis voor Hem te bouwen in Nauvoo.

40-41: "En voorwaar zeg ik u: Laat dit huis ter ere van Mijn naam worden gebouwd, opdat ik daarin Mijn verordeningen aan Mijn volk moge openbaren; Want het behaagt Mij Mijn kerk dingen te openbaren, die van vóór de grondlegging der wereld ver-

borgen zijn gehouden, dingen, die tot de bedeling van de volheid der tijden behoren."

46: "Doch indien zij niet naar Mijn stem zullen luisteren, noch naar de stem van deze mannen, die Ik heb aangewezen, zullen zij niet worden gezegend, omdat zij Mijn heilige grond en Mijn heilige verordeningen, en voorschriften en voorrechten en Mijn heilige woorden, die ik hun geef, ontheiligen."

Alleen de reinen van hart, d.w.z. zij, die Gods wil in alle opzichten willen doen, kunnen de tempel binnen gaan. Iemand, die het woord van wijsheid niet kan leven, het begrip van het tienden betalen niet kan verstaan, sexuele ongerechtigheid bedrijft, enz. kan niet naar de tempel gaan, omdat hij niet eens in staat is het lagere verbond met God na te leven. Hoe zou hij dan de hogere verbonden, die in de tempel gesloten worden, kunnen leven?

Dat wil niet zeggen dat er nooit eens iemand in de tempel geweest is, die niet "rein van hart" was. Iemand, die tegenover Zendingspresident of Ringpresident zijn zwakheden verzwijgt, en zo onrechtmatig in het bezit gekomen is van een tempelaanbeveling, kan niet bij de tempeldeur geweigerd worden. Maar "zij zullen niet worden gezegend, omdat zij Mijn heilige grond en Mijn heilige verordeningen, en voorschriften en voorrechten en Mijn heilige woorden, die ik hun geef, ontheiligen." Hun zegeningen zullen in vloek verkeren. Dit zien we dan ook gebeuren met dergelijke leden; kort,

nadat ze naar de tempel zijn geweest, vallen ze af van de kerk, want zij hebben Zijn woorden niet verstaan.

Alle leden van de kerk hebben de mogelijkheden in zich, eenmaal, 't zij vroeg of laat, deze zegeningen te ontvangen. Het ligt aan uzelf of het ook verwezenlijkt zal worden. U hebt uw vrije wil om te kiezen tussen de enig goede weg, en de lauwheid van het halfslachtige.

Het hangt af van de kracht van uw geloof! Door geloof kunt u alles volbrengen. U krijgt het niet op een presenteerblaadje aangeboden, u moet er zelf hard voor werken. Maar áls u dat dan ook wilt en uw best doet, zal God u helpen. Want: "ik weet, dat de Here geen geboden aan de kinderen der mensen geeft, zonder tevens de weg te bereiden, zodat zij zullen kunnen volbrengen, wat hun wordt bevolen" (1 Nephi 3:7).

De Tempeldiensten

Willen allen, die zich nog niet opgegeven hebben voor de tempeldiensten, dit zo snel mogelijk doen? Leden, die aan de groepsreizen deelnemen met gelijktijdige storting van f 10,— voorschot per persoon.

Voor de documentatiedienst zouden wij willen verzoeken of de leden, die nog familieberichten over 1965 en voorgaande jaren hebben, deze zo spoedig mogelijk op willen zenden aan zr. Maandag. Natuurlijk zijn berichten van 1966 ook welkom.

Bekering

*Wetend dat ik eens moet boeten
en als "schuldig" voor U staan,
vraag ik: "Wil mij in dit leven,
steeds opnieuw doen verder gaan."*

*"Geef mij moed opnieuw te starten,
als ik afviel van Uw wet,
die Gij in Uw liefdevolheid
mij op aard hebt voorgezet."*

*"Want Uw Rijk is mij het hoogste,
dat 'k op aarde dienen wil;
maak mij rein, getrouwe Vader,
laat mij ned'rig zijn en stil."*

*"Als Gij, Vader, wilt vergeven
al hetgeen dat is geweest,
laat mij dan Uw dienstknecht
blijven
en leid mij weer door Uw Geest."*

W.H.T.

Een overlijdensbericht uit Salt Lake City

Een dezer dagen bereikte ons de droeve tijding van het overlijden van broeder Frederik VanderVeur, die in de herfst van het vorig jaar na een eervolle zending ons land verliet en naar de Verenigde Staten terugkeerde. Allen die hem in zijn zendingstijd hebben leren kennen en zij, die zich broeder VanderVeur van vroeger herinneren, zien hem, daar zijn wij van overtuigd, als een plichtsgetrouw dienstknecht des Heren, altijd op zijn post en met nimmer aflatende ijver datgene doende, wat zijn liefde voor de medemens hem ingaf of hem van hogerhand werd gevraagd.

Uit een brief, die de redactie van de Ster van zijn dochter en

schoonzoon Dissel ontving, deel ik u dit mede: Na een ziekte, die de 3de maart was ingetreden, werd broeder VanderVeur de 19de maart uit dit leven weggenomen. Een longontsteking en twee beroerten maakten een einde aan zijn leven.

Elder VanderVeur werd de 29ste september 1892 geboren.

Dat de kennis van het Evangelie de nabestaanden tot steun en troost moge zijn. Het leert ons dat dit heengaan slechts een tijdelijk afscheid is en dat een heerlijk weerzien hun bij getrouwheid aan Gods geboden wacht.

De redactie van de Ster

EEN OPEN BRIEF

Geliefde broeder huisonderwijzer,

Helaas weet ik niet wie u bent. Waarschijnlijk hebt u het erg druk. Te druk om bij mij langs te komen.

Dat ik een eind uit de buurt woon, weet ik heel goed. Elke keer als ik naar de Kerk wil, word ik er opnieuw mee geconfronteerd. (De

woningnood maakt het mij helaas onmogelijk om dichterbij de Kerk te gaan wonen.) Ik kan mij dus heel goed voorstellen dat u tegen de reis opziet.

Waarschijnlijk weet u wel wie ik ben. Ik neem aan dat u mij wel kent en denkt "O, die zuster, die loopt niet weg!" Dat dacht ik oorspronkelijk tenminste zelf. Ik heb

mij hierin vergist en daarom wil ik proberen u mijn gevoelens te beschrijven.

Zoals u weet, is mijn man een trouwe kerkwerker. Daar ben ik dankbaar voor. Want nu kan hij mij tenminste een beetje helpen. Ik zeg "een beetje", omdat hij door zijn werk in de Kerk mij vaak alleen moet laten — tot zijn spijt uiteraard. Ik weet dat ik het niet prettig zou vinden als hij om of door mij zijn kerkelijke plichten zou verzaken. Nu mijn kerkelijke activiteiten echter zo sterk zijn ingekrompen door mijn huiselijke plichten ten opzichte van onze kinderen, moet ik helaas ervaren dat de herhaalde eenzame uren mij erg opstandig maken. Doordat ik nu niet meer geregeld naar de Kerk kan, krijgt mijn ziel een tekort aan geestelijk voedsel. O ja, natuurlijk kan ik kerkboeken lezen, ik probeer het ook geregeld. Erg ver kom ik jammer genoeg meestal niet, omdat ik van moeheid in slaap val als ik rustig ga zitten. Ik ben er van overtuigd, dat kinderen een zegen des Heren zijn en ik zou ze voor geen goud willen missen — jonge kinderen vragen evenwel de hele dag je aandacht en laten je de hele dag "rennen". Lichamelijke moeheid is daarvan een natuurlijk gevolg.

Gelukkig blijven de kinderen niet altijd zo klein. Over enige tijd hoop ik weer naar de Kerk te kunnen. Ik hoop van harte dat u de tijd zult kunnen vinden om mij te komen helpen mijn opstandigheid te overwinnen en mijn eenzame tijd te overbruggen. U kunt er op

rekenen dat ik u van harte zal verwelkomen. Tot ziens broeder,

Een jonge moeder.

Naschrift van de redactie:

Deze brief is ons uit het hart gegrepen. Het moet wel zeer bekend worden geacht, dat het in dit schrijven vermelde euvel niet alleen in de Ring, maar ook in de Zending voorkomt. Over de oorzaken kunnen zij, die tot huisbezoek en huisonderwijs zijn geroepen, het beste oordelen. Die oorzaken kunnen vele zijn en wij onthouden ons uiteraard hier van een oordeel, maar wel willen wij van deze gelegenheid gebruik maken de aandacht te vestigen, niet alleen op andere moeders, die in dezelfde omstandigheden verkeren als deze jonge moeder, maar ook op de invaliden, de ouden van dagen, die hun activiteit in het kerkelijk leven hebben moeten staken, omdat hun fysieke gesteldheid of hun hoge leeftijd dat niet langer gedoogden, maar die reikhalzend uitzien naar bezoek van huisonderwijzers en/of zusters van de Zustershulpvereniging.

Zij kunnen het contact met wat hun in het leven zo dierbaar is geweest, hun Kerk, niet missen. Zij mogen niet het gevoel krijgen uitgeschakeld te zijn; zij horen er nog steeds bij en dat gevoel van er nog bij te behoren kan slechts door regelmatig bezoek en zo mogelijk door beschikking stellen van transport levendig worden gehouden.

De Antwerpse districtsconferentie

Deze conferentie werd de 27ste februari onder leiding van President V. Tuffin te Brussel gehouden. Tijdens de ontspanningsavond op zaterdag 26 februari waren de Onderlinge Ontwikkelingsverenigingen van de gemeenten Antwerpen, Brussel, Gent en Mechelen op het podium vertegenwoordigd. Met een leuke schets van de gemeente Brussel werd deze gezellige avond geopend. Muzikaal talent werd ten toongespreid met het zingen van lied 115 uit het zangboek en een lied van eigen keuze. Door twee vertegenwoordigers van iedere gemeente werden toespraken gehouden over het onderwerp: "Er is voor alles een oplossing".

De volgende dag, op de priesterschapsvergadering, sprak Broeder Rosema over de verantwoordelijkheid van de priesterschapsdrager t.o.v. zijn mededienstknecht in het volbrengen van hun taak.

President Tuffin, die het thema van de eerste algemene vergadering inleidde (de levende Kerk van Jezus Christus in haar verband met de onderorganisaties), wees in het bijzonder op de noodzakelijkheid van plichtsvervulling en naastenliefde. "Voor luie mensen is in de Kerk geen plaats", betoogde hij. Vervolgens prees President Curtis de hoedanigheden en de vooruitgang van het district Antwerpen en bracht de woorden van onze Profeet in herinnering: "Ieder lid een zending". Aangezien wij allen het Evangelie van Jezus Chris-

tus bezitten, moeten wij bereid zijn deze Paarl van Grote Waarde te delen met vrienden en geliefden. Hierna gaf Zuster Zeeman een uiteenzetting over genealogie en wees zij op het belang er van.

Broeder Theo van Gogh getuigde van de waarachtigheid van het Evangelie en vertelde hoe hij als bouwzendingeling in Finland zijn getuigenis had versterkt.

Dat wij onszelf moeten verbeteren, hebben zowel Elder Nievaard als President Engelbert beklemtoond, waarbij laatstgenoemde ons tevens opmerkzaam maakte op de zegeningen, die wij steeds ontvangen. De tweede algemene vergadering bracht de volle ontplooiing van het grondthema: De Kerk in haar verband met de onder-organisaties. Zuster van Mondfrans van de O.O.V. en Zuster van Rij van de Z.H.V. stelden deze twee onder-organisaties voor en door te wijzen op het belang er van, nodigden zij de leden uit om intenser aan de programma's deel te nemen.

Ook het programma van de zendingen kwam ter sprake, toen Elder Mieremet op de wijze waarop zendingen en leden samen dienen te werken in het volbrengen van de zendingstaak de nadruk legde. "Ons leven moet zijn ingesteld op liefde voor God", aldus Elder Aardema, "daar wij terugkeren tot die God, Die ons geschapen heeft".

De toespraak van President Van Rij lag volledig besloten in de zin:

”Voedt elkander, helpt elkander”. President Curtis, wiens woorden de conferentie besloten, wees er op, dat liefde voor de naaste ook onze hulp impliceert om aldus dichter bij het Evangelie van Christus te staan. Wij mogen niet beschaamd zijn in ons huis mensen uit te nodigen om de evangelie-

boodschap van de zendelingen te vernemen. Wij moeten ons uiterste best doen om anderen te helpen lid te worden.

Tenslotte mogen wij Broeder Pimentel niet vergeten, die in beide vergaderingen voor de muzikale cmlijsting zorgde.

Eerste Kwartaal-Ringconferentie 1966 van de Hollandse Ring

Zondag 6 maart was met de 1e algemene conferentie van dit jaar voor de Hollandse Ring weer een hoogtijdag. Er was veel te genieten op muzikaal (de gemengde koren vande beide Rotterdamse wijken en Den Haag alsmede een O.O.V.-koor verleenden o.l.v. zr. Nijssen hun zeer gewaardeerde medewerking) en geestelijk gebied. Als onze gasten waren tegenwoordig Elder John Longden, assistent van de Raad der Twaalven, die de vergaderingen presideerde, de broeders G. Burbidge en M. L. Money en zr. L. Pugh resp. vertegenwoordigers van de algemene comité's betreffende het welvaartswerk en de Jonge Mannen- en Jonge Vrouwen O.O.V. Ook aan br. Pugh, lid van het alg. comité voor het Zendingswerk werd gelegenheid gegeven op een der beide vergaderingen te spreken.

Onze Ringpresident wees er als te spreker op, dat alle christelijke kerken trachten het geloof in de Zoon van God te versterken en dat zij alle Zijn Woord prediken,

de mensen aanmoedigende Zijn voorbeeld na te volgen, daar het anders niet mogelijk is, discipel van Hem te zijn. Uiteraard predikt de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hetzelfde, doch het fundamentele verschil met alle andere kerken is, ons geloof in openbaringen in deze tijd. De profeet Joseph Smith heeft de Vader en de Zoon gezien. Waarom heeft openbaring afgedaan? Waar staat dat? Kan Hij niet meer spreken? Natuurlijk wel! Wil Hij niet meer spreken? Waarom zou Hij niet? Juist in deze tijd is het meer dan ooit nodig. Het Evangelie leert ons te zoeken naar alles wat goed is, verheft, waarachtig en deugdzaam is, opbouwt en strekt tot volmaking. Alles wat werkt op de lagere instincten van de mens is niet van God, maar van Zijn grote tegenspeler. In muziek en dans kunnen ook grote gevaren besloten liggen, indien deze op verborgen wijze appelleren aan de lagere menselijke instincten. De O.O.V. ziet er op toe, dat dans

zowel als muziek innerlijk beschavend werkt.

Br. Burbidge gaf te kennen, dat wij, wat onze materiële behoeften betreft, ons moeten voorbereiden "self-supporting" te zijn in geval van nood; er is echter een neiging om boven onze stand te leven en schulden te maken. Onze voorbereiding geschiedt door ontwikkeling en scholing, om land en kerkleden te dienen. Werken voor onze broeders en zusters is een grote zegen. Wij moeten allen arbeiders zijn in Gods wijngaard. Weest getrouw in het ambt waartoe u bent geroepen. De profeet is de belangrijkste man op aarde, want hij kan namens de Hemelse Vader zeggen: "Aldus spreekt de Here."

Zr. Pugh sprak vervolgens over het werken voor de jonge mensen, dat zoveel vreugde schenkt. De ouders dragen verantwoordelijkheid voor de naar de aarde gezonden geesten van hun kinderen, die de gelegenheid moeten hebben zich harmonisch te ontwikkelen. De taak van de O.O.V. is het richting geven op lichamelijk, geestelijk en sociaal terrein. De leraar moet nederig en gebedsvol hulp en leiding zoeken van onze Hemelse Vader en zijn getuigenis delen met anderen, zodat het getuigenis van de ander kan worden opgebouwd. Ouders moeten ook hun getuigenis geven voor hun kinderen en omgekeerd getuigenis vragen van hun kinderen. De leraar moet veel hart voor zijn taak hebben en liefdevol zijn. Het is niet goed vaak van leraar te doen wisselen, zeker niet midden in het jaar. Dit kan tot wegblijven van de leerling leiden.

Leraren die lang blijven, kennen hun leerlingen goed en kunnen hen daardoor beter helpen. Belangstelling in de leerlingen helpt de leerlingen en geeft hun richting in hun leven.

Elder Longden begon zijn toespraak met solozang (iets unieks in onze vergaderingen). Ook hij wees op het zendelingschap van elk lid van de Kerk: het Evangelie delen met anderen. Hij benadrukte het feit, dat de organisatie van het gezin de basis is van alle werkelijke leiding die wij kunnen geven. Er is wederzijds respect en eerbied nodig tussen ouders en kinderen. Er is geen geluk mogelijk zonder dienstbaarheid. Dit geldt het meest in het gezin. Het gezin is de basis van de samenleving. Gezinsavonden zijn onontbeerlijk. De kennis van de mens over onze Hemelse Vader en Jezus Christus is allerbelangrijkst. Het getuigenis van de Godheid moet worden opgebouwd in de harten van de kinderen.

President Verbeek was traditiegetrouw de 1e spreker in de middagzitting. Het is het streven van de mens het eeuwig leven te bereiken. Dit is mogelijk, omdat God de mens goddelijk heeft gemaakt door deze te scheppen naar Zijn beeld en gelijkenis. Daarom kunnen wij streven naar volmaking en de volmaking naderen.

President Schuldens wees in zijn toespraak eveneens op de openbaring als grondslag van onze Kerk. God is een eeuwig en onveranderlijk God. Jezus Christus kon ook niet zonder openbaring Zijn grote roeping vervullen. Hij ging dik-

wijls in gebed tot Zijn Hemelse Vader. "Wat Ik doe, heb ik niet uit Mijzelf, maar heb Ik de Vader zien doen".

Br. Money lichtte daarna het programma van de O.O.V. toe: het zorgt voor de groei tot een complete mens in harmonie met God door alle mogelijke activiteiten. Ook aan het sociale aspect wordt aandacht geschonken.

Br. Pugh sprak daarna over de belangrijkheid van de gezinsavond, ook gezien vanuit het gezichtspunt dat het gezin dan voltallig is en les krijgt van vader of moeder.

Onze zendingspresident, president Curtis, las daarna een brief voor van een zoon als katholiek bekeerd tot het Mormoonse geloof door een paar zendelingen, aan zijn protestantse vader. Het had de zoon reeds bij het eerste bezoek van de zendelingen getroffen hoe hun gezichten straalden en hoe vriendelijk hun entree was. Ook noemden zij hem direct broeder, wat hij de 1e keer maar zot vond. Maar toen hij na hun vertrek in gebed ging, kwam er een heerlijk gevoel over hem en ook de daaropvolgende ochtend. Om een lang verhaal kort te maken, hij werd lid van de Kerk. Hij smeekte zijn vader hem te proberen te begrijpen en ook het Evangelie te onderzoeken. Hij wist met zekerheid, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de enige waarachtige Kerk was.

Tenslotte sprak opnieuw als laatste Elder Longden. Wederom vergastte hij zijn toehoorders eerst op solozang, waarna hij de waarschuwing van President MacKay

herhaalde, dat er twee krachten zijn, die de wereld beheersen: de liefde (als de basis van het Evangelie) en de haat (die de vrijheid van de mens wil wegnemen).

Zo groot is de liefde van onze Hemelse Vader, dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon aan de mensen gaf. Wij moeten van ons zelf geven: liefde is niet iets oppervlakkigs, maar gaat diep. Lees de brief van Paulus aan de Corinthiërs. Elder Longden behandelde een paar aspecten van de liefde: lankmoedigheid, geduld (zijn de gezinsleden t.o.v. elkaar wel lankmoedig en geduldig?), vriendelijkheid, nederigheid, hoffelijkheid, deugdzaamheid (laat deugd uw gedachten onophoudelijk sieren), onbevangenheid (niet kwaaddenkend maar vervuld van broederlijke liefde) en oprechtheid.

Hiermede was een waardig einde gekomen aan een conferentiedag, die de bezoekers weer veel stof tot overdenking heeft gegeven en de geest heeft verrijkt. De kwartaalconferenties met het bezoek van een van de algemene autoriteiten van de Kerk en een of meer der andere Kerkautoriteiten aan de Hollandse Ring hebben hun nut — dat blijkt steeds opnieuw — weer eens tenvolle bewezen.

Mutaties in de Hollandse Ring

Geordend tot Ouderling:

M. W. Blom, Den Haag.

M. D. Kooyman, Den Haag.

E. Wiessenhaan, Rotterdam-noord.

65 jaar Lidmaatschap

van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

De Enschedese gemeente prijst zich gelukkig een zuster in haar mid-den te mogen hebben, die dit jaar 65 jaar lid van de Kerk zal zijn. Zuster Sofia Holtkamp-Heijzer werd 8 augustus 1901 op acht-jarige leeftijd gedoopt in Arnhem.

Zij was het vijfde kind uit een ge-zin van tien kinderen. Vader en moeder Heijzer waren actieve Mormonen. Zuster Holtkamp kan zich nog heel goed herinneren, dat de vergaderingen vroeger gehou-den werden boven een oude paar-denstal. Dit was een grote ruimte, die zeker wel nodig was, omdat er

toen veel mensen in de Kerk kwa-men.

Het dopen ging toen ook heel an-ders dan nu. Van het gezin Heij-zer werden op dezelfde dag vijf kinderen gedoopt in de Rijn.

Vader Heijzer moest heel hard werken om zijn gezin te kunnen verzorgen. Hij was een bekwaam bankwerker, maar de verdiensten waren toen niet zo goed, daarom verhuisde het hele gezin naar Os-nabrück in Duitsland. Daar waren de levensomstandigheden toen veel gunstiger, omdat de kinderen daar ook mee mochten verdienen.

Het was alleen jammer, dat er geen georganiseerde gemeente was van de Kerk; daarom hield vader Heijzer zelf de dienst in huis.

Helaas zakte de activiteit van de kinderen later toen ze zelfstandig waren.

Zuster Holtkamp trouwde in 1916 te Osnabrück op haar 23ste ver-jaardag met Johan H. Holtkamp, die echter geen lid van de Kerk was. In 1919 werd zij de geluk-kige moeder van een dochter, An-nie genaamd. Dit is haar enige kind gebleven.

Hoewel zuster Holtkamp geen contact meer had met de Kerk, bleef deze toch altijd een warme plek in haar hart behouden. Kort voor het overlijden van haar echtgenoot kreeg zij in 1951 weer contact met de zendelingen in Enschede. Haar man had er geen bezwaren tegen, dat zij weer actief werd.

Helaas verhinderde ziekte hem om ook gedoopt te worden.

Vanaf deze tijd is zuster Holtkamp een van onze trouwste leden gebleven. Haar gezondheid is echter de laatste tijd niet zo best meer

en zij heeft veel last van hoofdpijn en duizelingen en moet zich daarom in acht nemen, wanneer zij uitgaat.

Maar als het enigszins kan, zit zij trouw op haar plaats in de Kerk en mogen wij ook van haar getuigenis genieten. In 1961 ontving zij haar begiftiging in de Zwitserse Tempel.

Alle leden houden veel van haar en wensen haar nog veel liefs en geluk toe en wij hopen haar nog lang in ons midden te mogen houden.
E.N.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Zij die zich verloven bij wijze van ontspanning en romantiek, hebben niet de minste waarborg dat zij met een gelukkig huwelijk zullen worden gezegend. Zij voldoen niet aan de voorwaarden van het hof maken en gokken op geluk in het huwelijk... Als de mensen eerst christelijke karaktertrekken wilden ontwikkelen, daarna goede vrienden werden alvorens geliefden te worden, zou het huwelijk een grondslag hebben, die zo stevig als een pyramide zou zijn, en de romantiek zou het christelijk leven van het paar en hun vriendschap verrijken... Bouw eerst de vriendschap op en laat de romantiek het laatst komen.

Lowell L. Bennion

Hoe lang bestaat de mens op aarde?

In aansluiting op het artikel "Hoe oud is de aarde?" ("Ster" januari 1966) volgt nu een beschouwing over de ouderdom van de mensheid.

"Bijna 6000 jaar zijn verlopen sinds de val van Adam tot op heden." Deze uitspraak kunt u alom in de Kerk vernemen, evenals trouwens heftige ontkenningen hiervan.

Wij zullen eerst nagaan — los van de vraag of deze stelling al of niet juist is — hoe men aan dit getal, bijna 6000 jaar, is gekomen.

Aartsbisschop James Ussher (eind 16de eeuw, begin 17de eeuw) heeft een deel van zijn leven besteed om dit uit te rekenen op grond van bijbelse en historische gegevens. Hij vond toen dat van Adam tot Christus zeer nabij 4000 jaar was. Dit is door velen nagerekend en ik wil dit nu samen met u gaan doen. Wij lezen in Genesis:

"En Adam leefde 130 jaren en gewon eenen zoon naar zijne gelijkenis, naar zijn evenbeeld, en noemde zijnen naam Seth (Gen. 5 : 3).

En Seth leefde 105 jaren: en hij gewoon Enos (vs. 6).

En Enos leefde 90 jaar: en hij gewoon Kenan (vr. 9).

En Kenan leefde 70 jaar: en hij gewoon Mahalaleël (vs. 12).

En Mahalaleël leefde 65 jaren: en hij gewoon Jered (vs. 15).

En Jered leefde 162 jaar: en hij gewoon Henoch (vs. 18).

En Henoch leefde 65 jaar: en hij gewoon Methusalah (vs. 21).

En Methusalah leefde 187 jaar: en hij gewoon Lamech (vs. 25).

En Lamech leefde 182 jaar: en hij gewoon eenen zoon; en hij noemde zijnen naam Noach, ... (vs. 28, 29).

Noach nu was 600 jaar oud als de vloed der wateren op de aarde was. (Gen. 7 : 6)"

Er zijn nu 1656 jaren verlopen tussen de val van Adam en de watervloed, die geschiedde in Noachs 600ste jaar.

Nu gaan wij op dezelfde wijze verder met alle patriarchen tot Abraham. Wij lezen in Genesis 5 : 32:

"En Noach was vijfhonderd jaar oud; en Noach gewon Sem, Cham en Jafeth."

In de Parel van Grote Waarde blijkt echter:

"En Noach was vierhonderd-en-vijftig jaren oud en hij gewon Jafeth; en twee-en-veertig jaren later gewoon hij Sem bij haar die de moeder van Jafeth was; en toen hij vijfhonderd jaren oud was gewon hij Cham." (Moz. 8 : 12).

Sem was dus 108 jaar toen de vloed kwam, en niet 98 jaar (Gen. 11 : 10).

Eveneens was Sem 110 jaar, toen hij Arpachsad gewon, en niet 100 jaar (Gen. 11 : 10).

Wij zien dus dat

Arpachsad 2 jaar na de vloed gewonnen werd.

"En Arpachsad leefde 35 jaar: en hij gewon Selah (Gen. 11 : 12).

En Selah leefde 30 jaar: en hij gewon Heber (vs. 14).

En Heber leefde 34 jaar: en hij gewon Peleg (vs. 16).

En Peleg leefde 30 jaar: en hij gewon Rehu (vs. 18).

En Rehu leefde 32 jaar: en hij gewon Serug (vs. 20).

En Serug leefde 30 jaar: en hij gewon Nahor (vs. 22).

En Nahor leefde 29 jaar: en hij gewon Terach (vs. 24).

En Terach leefde 70 jaar: en hij gewon Abram, Nahor en Haran (vs. 26)."

Er zijn nu 292 jaren verlopen tussen de Vloed en de verwekking van de oudste zoon van Terach, welke niet is Abram, maar, zoals we dadelijk zullen zien, Nahor of Haran.

"En ik, Abraham, nam Saraï tot vrouw, en mijn broeder Nehor (= Nahor) nam Milka tot vrouw; zij waren de dochters van Haran." (Abr. 2 : 2).

"Toen viel Abraham op zijn aangezicht, en hij lachte; en hij zeide in zijn hart: Zal eenen die honderd jaar oud is een kind geboren worden, en zal Sara die negentig jaar oud is baren?" (Gen. 17 : 17).

Haran, Abrahams broeder, had dus een dochter, Saraï, die *tien* jaar jonger was dan Abraham zelf. Haran moet naar schatting dus zo'n 20 jaar ouder zijn geweest dan Abraham. Dit zullen wij voor het gemak aanhouden.

Tussen de val van Adam en de verwekking van Terachs oudste zoon zijn nu $1656 + 292 = 1948$ jaren verlopen.

N.B. Sommigen hebben gedacht dat Terach 130 jaren was, toen hij Abraham verwekte:

"En de dagen van Terach waren

205 jaren; en Terach stierf te Haran. De Heere nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land en uit uwe maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; . . . En Abram toog henen, gelijk de Heere tot hem gesproken had, en Lot toog met hem; en Abraham was 75 jaren oud toen hij uit Haran ging." (Gen. 11 : 32; 12 : 1, 4).

Er is echter geen enkel bewijs, dat deze gebeurtenissen in tijdsvolgorde zijn vermeld in de Bijbel. Daarenboven zegt de Parel van Grote Waarde:

". . . mijn vader bleef in Haran en woonde daar, . . . Maar ik, Abraham, en mijns broeders zoon Lot, baden tot de Here, en de Here verscheen aan mij, en zeide tot mij: Sta op, en neem Lot met u; . . . (Abr. 2 : 5, 6).

"Aldus vertrok ik, Abraham, zoals de Here tot mij had gezegd, en Lot ging met mij; en ik, Abraham, was 62 jaren oud toen ik uit Haran vertrok. (Abr. 2 : 14).

Zoals we straks zullen zien, weet men ongeveer wel wanneer David zijn regering aanving (± 1000 v. C.). Wij gaan nu eerst na hoeveel jaren er zijn verstreken tussen Abraham en David. Dit staat niet zo duidelijk in de Bijbel, maar toch wel zo, dat men zich niet meer dan 100 jaar kan vergissen.

Paulus zegt in Galatiërs 3 : 17: "En dit zeg ik: Het verbond dat tevoren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na 430 jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt om de belofte te niet te doen."

De wet (dat is: de Wet van Mo-

zes) kwam dus 430 jaar ná het verbond met Abraham, welk verbond met Abraham gemaakt werd toen hij 62 jaar was (zie Abr. 2 : 1-14).

Deze tekst van Paulus klopt met Genesis 15 : 13: "Toen zeide Hij tot Abram: Weet voorzeker, dat uw zaad vreemd zal zijn in een land, dat van hen niet is, en zij zullen hen dienen, en zij zullen ze verdrukken 400 jaar."

Dit zegt de Heer tegen Abraham, toen hij al in Kanaän woonde en vlak voordat hij Hagar tot vrouw kreeg. Er waren klaarblijkelijk al 30 jaar verlopen na het verbond. Stefanus bevestigt deze tekst (Gen. 15 : 13) in Handelingen 7 : 6.

Er bestaat nu een tekst die niet met het voorafgaande schijnt overeen te stemmen:

"De tijd nu der woning, die de kinderen Israëls in Egypte gewoond hebben, is 430 jaar." (Exodus 12 : 40). Deze tekst rekent 430 jaar vanaf het moment dat Jakob met zijn twaalf zoons in Egypte ging wonen, en niet vanaf het verbond met Abraham. Het vermoeden dat deze tekst korrupt is, wordt bevestigd door het feit, dat verschillende Hebreeuwse handschriften van het Oude Testament en de betrouwbaarste tekst van de Septuaginta in dit vers een zin meer hebben, zodat hier ook gerekend wordt vanaf het verbond met Abraham.

Na de exodus uit Egypte krijgen we nu de bekende 40 jaren in de woestijn. Hierna komt de periode van de verovering van Kanaän en de regering van de Richteren. Volgens Caleb (Jozua 14 : 6-12)

heeft de verovering van Kanaän ± 7 jaar geduurd. Verder lezen wij in Handelingen 13 : 20, 21:

"En daarna, omtrent 450 jaren, gaf Hij hun Richters, tot op Samuël den Profeet.

En van toen aan begeerden zij eenen koning, en God gaf hun Saul, den zoon van Kis, eenen man uit den stam Benjamin, veertig jaren."

De laatste koning over Juda begon zijn regering 600 v. C. Dit was namelijk het jaar waarin Lehi Jeruzalem verliet, en waarin hem geopenbaard werd dat de Messias 600 jaar later op aarde zou komen.

Als we een nauwkeurige studie zouden maken van de bijbelboeken I en II Koningen en I en II Kronieken, kunnen we successievelijk terugrekenen van 600 v. C. tot het begin van de regering van David, die dan ± 1015 of ± 1025 v. C. aanvangt.

We krijgen nu de volgende optelling:

Van Adams val tot de geboorte van Terachs oudste zoon: 1948 jaar.

Van de geboorte van Terachs oudste zoon tot Abraham ± 20 jaar. Abrahams ouderdom toen hij het verbond ontving: 62 jaar.

Van het verbond tot de Mozaïsche Wet: 430 jaar.

Aantal jaren dat Israël *na* Sinaï in de woestijn zwerft: 38 jaar.

Duur van de verovering van Kanaän: ± 7 jaar.

Bestuur van de Richteren: omtrent 450 jaar.

Regering van koning Saul: 40 jaar.

Van koning David tot het eerste

jaar van Zedekiah: ± 415 jaar.
Van het eerste jaar van Zedekiah tot Christus: 600 jaar.
Totaal ± 4010 jaar.

Dat is dan zeer nabij 4000 jaar.
Van de val van Adam tot nu is dan $4000 + 1966 = 5966$ jaar.
Tussen twee haakjes, in de Joodse jaartelling moeten een paar foutjes geslopen zijn: zij leven nu — volgens hun tijdrekening in het jaar 5726.

Nu wij hebben gezien hoe men aan het getal bijna 6000 jaar gekomen is, rest ons nu nog de vraag: is dit onomstotelijk juist? Wat hebben profeten uit deze laatste be- deling over deze zaak gezegd?

In maart 1832 werd aan Joseph Smith een openbaring gegeven, die beoogde een belangrijk gedeelte van de Openbaringen van Johannes te verklaren. Wij lezen in L. en V. 77 : 6, 7:

"Vraag: Wat moeten wij verstaan onder het boek dat Johannes zag, dat met zeven zegels was verzegeld?

Antwoord: Wij moeten hieronder verstaan, dat het boek de geopenbaarde wil, de verborgenheden en werken van God bevat, de verborgen dingen van Zijn plan aangaande de aarde gedurende de 7000 jaren van haar voortduur, of haar vergankelijk bestaan.

Vraag: Wat moeten wij verstaan onder de zeven zegels waarmee het was verzegeld?

Antwoord: Wij moeten hieronder verstaan, dat het eerste zegel de dingen van de eerste duizend jaren bevat, en het tweede van de tweede duizend jaren, enzovoort tot het zevende."

De geschiedenis der mensheid in haar sterfelijke toestand zal dus 7000 jaar duren. Wij staan aan de vooravond van het Millennium, het Duizendjarige Rijk, waarin Christus persoonlijk hier op aarde zal regeren. 6000 jaren moeten verlopen zijn alvorens dit Millen- nium ingeluid zal worden. Volgens onze berekening zijn nu bijna 6000 jaren verlopen.

In L. en V. 88 : 108-110 vinden we eveneens een duidelijke uitleg. In de voorafgaande verzen wordt gesproken van zeven engelen, die in volgorde ieder een bazuin zullen doen schallen aan of in het be- gin van het Duizendjarige Rijk (tussen de 1ste en 2de bazuin valt o.a. de 1ste opstanding). Hierna zullen deze engelen wederom in volgorde hun bazuin doen schal- len:

"En dan zal de eerste engel weder- om zijn bazuin in de oren van alle levenden doen schallen, en de ge- heime daden der mensen en de machtige werken van God in de eerste duizend jaren openbaren.

En dan zal de tweede engel zijn bazuin doen schallen, en de ge- heime daden der mensen, en de ge- dachten en voornemens van hun hart, alsmede de machtige werken van God in de tweede duizend jaren openbaren. Enzovoort, tot- dat de zevende engel zijn bazuin zal doen schallen; ..."

Tot slot wil ik nog een uitspraak van de Profeet John Taylor, de derde president van de Kerk, aan- halen; hij heeft eens gezegd: "Wij leven tegen het einde van het zes- de duizendtal jaren".

Poul Stolp

ZONNEHOEK

JAKOB ONTMOET RACHEL

(Genesis 29)

Ten tijde van Jakob's onenigheid met Ezau was geen van de beide jongens getrouwd. Rebekka was bang, dat Jakob met één van de dochters van Heth, hun buurman, zou trouwen, en deze geloofde niet in de ware God. Zij sprak hierover met haar man en zeide: "Indien Jakob een vrouw neemt van de dochteren van Heth, waartoe zal mij het leven zijn?"

Toen riep Izaäk Jakob bij zich en zeide hem, dat hij geen ongelovige moest trouwen. In plaats daarvan moest hij net doen, als Izaäk had gedaan, en iemand van zijn eigen volk trouwen, die evenals hij, in God geloofde. Izaäk en Rebekka besloten, dat Jakob naar het huis van Laban zou gaan, waar hij wel een geschikt meisje als vrouw zou kunnen vinden.

De reis was lang en toen de nacht inviel en hij nog niet het huis van Laban had bereikt, ging hij ergens langs de weg liggen slapen. De Heer sprak tot hem in een droom

en vertelde hem, dat hij evenals Abraham, zijn grootvader, gezegend zou worden, dat hij het beloofde land Palestina zou bezitten om in te wonen, dat zijn kinderen groot in aantal zouden zijn en dat door hem en zijn nageslacht alle families van de aarde gezegend zouden worden.

De volgende morgen stond Jakob vroeg op en gaf met een steen de plaats aan waar hij geslapen had. Ook sloot hij een verbond met de Heer, dat als de Heer hem met voedsel, kleding en onderdak zou zegenen, hij de Heer zou aanbidden en tienden betalen over alles wat hij bezat. Hiermee volgde hij de voetstappen van zijn grootvader Abraham, die ook over al zijn bezittingen tienden betaalde.

De jongeman vervolgde zijn reis. Spoedig ontmoette hij enige herders, die drie kudde aan een bron lieten drinken. Jakob vroeg de mannen, wie zij waren. "Wij zijn van Haran", antwoordden zij. "Kent gij Laban, de zoon van

Nahor?" vroeg hij. Zij antwoordden: "Wij kennen hem." "Gaat het hem goed?" vervolgde Jakob, en zij zeiden: "Het gaat hem goed; en zie, Rachel, zijn dochter, komt met de schapen."

Toen Jakob omkeek, zag hij een kudde schapen naderen, die gehoeed werden door een lieflijke, jonge vrouw. Zij leidde ze naar de bron om te drinken. Een grote steen bedekte de bron. Toen Rachel met de schapen naderbij gekomen was, rolde Jakob, die een galante en hoffelijke jongeman was, de steen weg en liet de kudde voor haar drinken. Toen hij zag hoe mooi ze was, hield hij onmiddelijk van haar. Hij bukte zich en kustte haar en vertelde haar, wat hij voor haar voelde. Toen vertelde hij haar wie hij was — haar eigen neef, de zoon van Rebekka, Laban's zuster.

Opgewonden holde zij naar huis en vertelde haar vader van haar ontmoeting met Jakob aan de bron. Laban zelf kwam naar buiten, verwelkomde de jongeman en nam hem mee naar binnen. Nadat hij uitgerust was van zijn reis, vroeg Jakob Laban of hij voor hem op

de boerderij mocht werken. Hij was bereid om zonder loon te werken, maar Laban zeide: "Omdat gij de zoon van mijn zuster zijt, zoudt gij mij daarom voor niets dienen? Zeg mij wat zal uw loon zijn?"

Jakob vertelde hem van zijn liefde voor zijn dochter Rachel. Hij wilde met haar trouwen en dus zeide hij: "Ik zal u zeven jaren dienen om Rachel, uw jongste dochter." Laban stemde toe.

Toen de zeven jaren om waren, werden er voorbereidselen gemaakt voor de bruiloft, maar in plaats van Rachel, bracht Laban aan Jakob zijn oudste dochter Lea tot vrouw.

Verwonderd zeide Jakob tot Laban: "Wat hebt gij nu gedaan? Diende ik u niet voor Rachel?" Laban legde uit: "In ons land wordt de jongste niet voor de eerstgeborene gegeven."

Jakob trouwde dus Lea, maar nog steeds wilde hij ook Rachel bezitten. Laban vertelde hem, dat hij over een week ook Rachel kon trouwen, maar dat hij dan moest beloven hem nog zeven jaar te dienen. En dit deed Jakob.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Sommige mensen elektrificeren hun gehoor;
anderen vergassen het alleen maar.

Improvement Era

Wij zouden het vreemd vinden dat God een aarde zou scheppen
en die niet zou bezoeken.

Stephen G. Covey

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandse ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

AMERSFOORT

Holmgren, Ann Marie; 18 februari 1966

Boerman, Hendrikus; 15 maart 1966

ANTWERPEN

Derkinderen, Franciscus Joannes Marie; 11 maart 1966

Derkinderen-Vissenberg, Martha Julienne; 17 maart 1966

Derkinderen, Paulette Jeaninne Francinne; 11 maart 1966

Derkinderen, Charles Leo Maurice; 11 maart 1966

Derkinderen, Monique Anita Juliette; 11 maart 1966

APELDOORN

Huijsman, Hendrika Maria; 15 maart 1966

BRUSSEL

Laus, Roland Serge Alexandre; 7 maart 1966

DEVENTER

Naumann, Jan Richard Jr.; 15 maart 1966

EDE

Wilten-Fender, Louise Sophie; 4 maart 1966

EINDHOVEN

Bailey, Brian Leonard; 26 maart 1966

Arts-van der Heyden, Francina Maria; 26 maart 1966

GOUDA

Kool, Maud Elisabeth; 23 februari 1966

HEERLEN

Tibbesma, Wiegertje Maria; 26 februari 1966

van de Wal, Wilhelmina Anna; 26 februari 1966

DEN HELDER

Heur, Johannes Alexander; 4 maart 1966

MAASTRICHT

Hillebrandt, Guusje Adeline; 4 maart 1966

GEDOOPT IN DE RING

AMSTERDAM

Tompel-Trupen, Frits; 11 maart 1966

DORDRECHT

Koolhoven, Maria Johanna Sophia; 3 maart 1966

Nichot-Willer, Hermance; 30 maart 1966

DEN HAAG

Bakker-van den Burgh, Antje; 3 maart 1966

Cool, Marja; 17 maart 1966

ROTTERDAM-ZUID

Verwaard, Benjamin; 3 maart 1966

Rietveld, Aart Johannes; 3 maart 1966

VERHOOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

ALMELO

Safic, Asim; 13 februari 1966 tot diaken

AMERSFOORT

Heller, Bernhard Adolf; 20 maart 1966 tot leraar

Loth, August Dirk; 20 maart 1966 tot leraar

Meyer, Abraham; 20 maart 1966 tot priester

ANTWERPEN

Derkinderen, Franciscus Joannes Marie; 20 maart 1966 tot diaken

EDE

Lefevere, Ferdinandus; 6 maart 1966 tot leraar

DEN HAAG

Blom, Michiel Wijnand; 6 februari 1966 tot priester

Kooyman, Martinus Dirk; 6 februari 1966 tot priester

Blom, Herman Michiel; 27 februari 1966 tot leraar

Blom, Michiel Wijnand; 6 maart 1966 tot ouderling

Kooyman, Martinus Dirk; 6 maart 1966 tot ouderling

Veeris, Abraham Henry Pitt; 13 maart 1966 tot leraar

HEERLEN

Verhelst, Leopold Adrianus; 13 maart 1966 tot priester

HENGELO

Stijkel, Jan; 27 februari 1966 tot diaken

LEEUWARDEN

Dijkstra, Gerrit; 20 maart 1966 tot ouderling

INGEZEGEND

DEN HAAG

Loeber, Alexander Han Gerhard; 13 maart 1966

Muntinga, Ronald Alma; 13 maart 1966

OVERLEDEN

GRONINGEN

Scholte-Huberts, Aukje; 9 december 1965

Dallinga-Blaauw, Stientje; 27 januari 1966

HARLINGEN

Meijer-Tot, Anna; 1 december 1964

de Groot-Jasper, Hermina; 19 februari 1966

NIJMEGEN

Weijers-van Duuren, Maria Jacoba; 9 februari 1966

OVERGEPLAATST

Mills, Kolene; van Groningen naar Bussum

Allred, Nammie; van Utrecht naar Arnhem

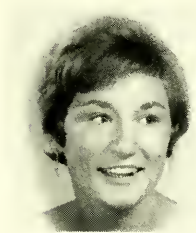
Reid, Janice; van Amsterdam naar Den Helder

Andersen, Carolyn; van Arnhem naar Den Helder

Steenblik, Louis; van Groningen naar Zendingkantoor
Van Rij, William; van Schiedam naar Rotterdam-Zuid
Wouden, Carl; van Schiedam naar Tilburg
Langeveld, Joe; van Apeldoorn naar Tilburg
Minnoch, Don Richard; van Alkmaar naar Den Haag
Crookston, Gary; van Brussel naar Apeldoorn
Merrill, Theon; van Rotterdam-Zuid naar Brussel
Charles, Peter; van Amersfoort naar Beverwijk
Francom, Mark; van Beverwijk naar Utrecht
Spires, Lorin; van Heerlen naar Amersfoort
Dial, Roland; van Rotterdam-Zuid naar Amsterdam
Morgan, Randy; van Amsterdam naar Ede
Butler, Dennis; van Ede naar Alkmaar
Van Leeuwen, Harro; van Den Haag naar Groningen
Evenhuis, Bill; van Brussel naar Rotterdam-Zuid
Reynolds, Don; van Brussel naar Antwerpen
Comrie, Alexander; van Antwerpen naar Brussel
Bateman, Arnold; van Amersfoort naar Den Haag
Witkamp, Peter; van Brussel naar Den Haag
Bell, Douglas; van Rotterdam-Noord naar Amersfoort
Harroun, Michael; van Rotterdam-Noord naar Groningen
Nelson, David; van Groningen naar Rotterdam-Noord
Romig, Gary; van Brussel naar Harlingen
Van Tielen, Art; van Antwerpen naar Brussel
Van Stralen, Dick; van Harlingen naar Amsterdam
Conner, Ronald; van Rotterdam-Noord naar Zendingkantoor
Kollman, Auke; van Haarlem naar Zendingkantoor
Marquardson, Hal; van Dordrecht naar Zendingkantoor
Noorda, Bert; van Zendingkantoor naar Haarlem
Vaughan, Micheal; van Deventer naar Zendingkantoor
Barrett, Bruce; van Zuid Zone naar Apeldoorn
Schreur, Theodorus; van Utrecht naar Dordrecht
Montgomery, Michael; van Amsterdam naar Almelo
Kwant, David; van Deventer naar Enschede
Vander Linden, Grant; van Enschede naar Zuid Zone
Vander Veur, Martin; van Zeist naar Tilburg
Van Komen, Robert; van Zeist naar Tilburg
Fuit, John; van Zendingkantoor naar Antwerpen
Vuyk, William; van Centrale Zone naar Zuid Zone
Themmen, Michael; van Den Haag naar Utrecht
Oliekan, Thomas; van Utrecht naar Centrale Zone
Copinga, Hendrik; van Apeldoorn naar Utrecht
Copinga, Hyo; van Groningen naar Utrecht
Mangelson, Maynard; van Almelo naar Den Haag
de Boer, Neldon; van Amsterdam naar Dordrecht
Heath, Richard; van Dordrecht naar Zendingkantoor
Peterson, Dan; van Utrecht naar Groningen
Miller, Orlean; van Zendingsschool naar Groningen
Van der Linde, Johanna; van Zendingsschool naar Amsterdam
Van Leyden, Gerda; van Zendingsschool naar Bussum
Wagelaar, Jacomina; van Zendingsschool naar Utrecht
Giles, Stephen; van Zendingsschool naar Heerlen
Witkamp, Peter; van Zendingsschool naar Brussel
Van Soolen, Edward; van Zendingsschool naar Brussel
Houweling, Michael; van Zendingsschool naar Amsterdam

AANGEKOMEN

Van der Linde, Johanna A.; London, Ontario, Canada
Van Leyen, Gerda F. J.; Wageningen, Nederland
Miller, Elna O.; Roberts, Idaho
Witkamp, Peter; Salt Lake City, Utah
Giles, Stephen M.; Whittier, California
Wagelaar, Jacomina; Emmen, Nederland
Van Soolen, Eduard; Salt Lake City, Utah
Houweling, Albert C.; Bellevue, Washington

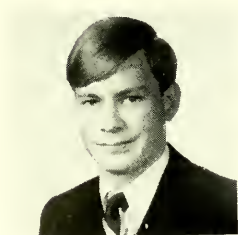
J. A. van der Linde

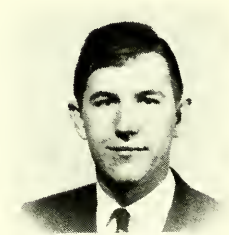
G. F. J. van Leyen

E. O. Miller

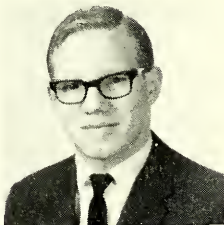
P. Witkamp

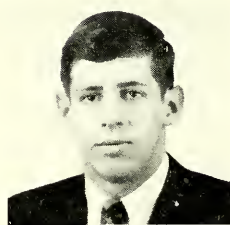
S. M. Giles

J. Wagelaar

E. van Soolen

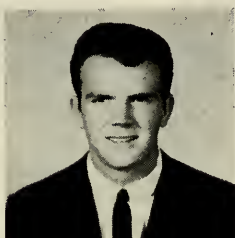

A. C. Houweling

VERTROKKEN

Johannes Cornelis van Beekum; aangekomen 17 september 1963, vertrokken 11 maart 1966. Werkzaam geweest: Enschede, Apeldoorn, Zeist, Alkmaar, Leeuwarden, Mechelen, Amsterdam.

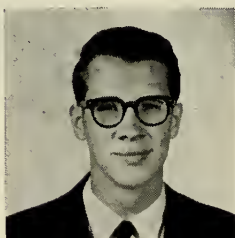
- Edward George Goebel; aangekomen 17 september 1963, vertrokken 16 maart 1966.
Werkzaam geweest: Hilversum, Den Haag, Hengelo, Eindhoven, Apeldoorn, Den Helder, Zendingskantoor, Amsterdam, Leiden, Leeuwarden, Amsterdam.
- Richard Benjamin Mieremet; aangekomen 17 september 1963, vertrokken 16 maart 1966. Werkzaam geweest: Haarlem, Rotterdam, Zuid Zone, Heerlen, Amersfoort, Zendingskantoor als Assistent van de President.
- Robert Ivan Johnson; aangekomen 15 oktober 1963, vertrokken 16 maart 1966. Werkzaam geweest: Vlaardingen, Almelo, Amsterdam, Gent, Hilversum, Schiedam, Rotterdam, Speciale opdracht.
- Kenneth Lee Alkema; aangekomen 15 oktober 1963, vertrokken 16 maart 1966. Werkzaam geweest: Den Haag, Haarlem, Rotterdam, Brussel, Amsterdam, Heerlen, Zuid Zone.
- David Merlynn Tanner; aangekomen 15 oktober 1963, vertrokken 16 maart 1966. Werkzaam geweest: Utrecht, Schiedam, Brussel, Harlingen, Delft, Heerlen, Rotterdam, Speciale Opdracht.

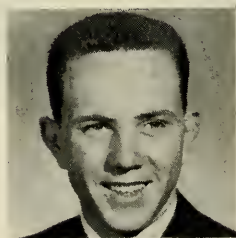
J. C. van Beekum

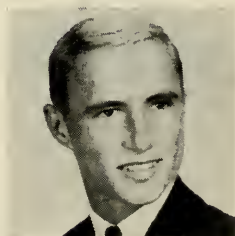
E. G. Goebel

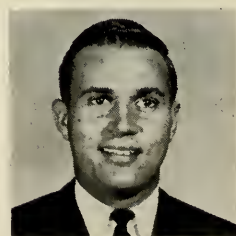
R. B. Mieremet

R. I. Jonhson

K. L. Alkema

D. M. Tanner

20 MAY 1966